

Sygn. akt IV U 258/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. Z. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...), znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...), znak: (...). (...)

w ten sposób, że:

w pkt IV – niepełnosprawność istnieje od dzieciństwa;

w pkt V – ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 30.08.2010r.

UZASADNIENIE

E. Z. (1) wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uzasadniając to m. in. tym, że do października 2013r. posiadała orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności. Złożyła nowy wniosek, (...) i (...) wydały orzeczenia, z którymi nie może się zgodzić.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania, uzasadniając to m. in. tym, że w ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu w świetle obowiązujących norm prawnych, nie uzasadnia zaliczenia do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Sąd ustalił:

E. Z. (1) w dniu (...). złożyła w (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. wniosek w sprawie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, ze względu na upływ terminu ważności poprzedniego orzeczenia.

Orzeczeniem z(...). (...) w Ś. zaliczył E. Z. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, w związku z chorobą narządu wzorku, na czas określony do (...)

(...) we W. w dniu (...). zmienił zaskarżone przez E. Z. orzeczenie (...) w Ś. jedynie w pkt 1 i 6 wskazań.

Od orzeczenia tego E. Z. odwołała się.

Dowód:

wniosek z(...) orzeczenie (...) w Ś. z (...) orzeczenie (...) we W. z (...) –w aktach (...) w załączeniu.

Biegły sądowy rozpoznał u E. Z. (1): zamię wrodzoną obu oczu i orzekł, że można ją zaliczyć do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności; symbol 04-0; na okres do (...) ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od (...)niepełnosprawności istnieje od dzieciństwa.

Dowód:

-opinia biegłego okulisty-k. 15.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione częściowo.

Przepis art. 4 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721) stanowi, że:

1) ust. 1 - do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji;

2) ust. 2 - **do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

3) ust. 3 - **do lekkiego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Bezsporne w zasadzie było, że jedynym schorzeniem powódki jest choroba oczu- wrodzona zaćma obu oczu.

Sporne pozostawało, czy stan zdrowia powódki uzasadnia zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności – o co powódka wniosła.

Wszyscy lekarze badający powódkę (w (...), (...)) i biegły sądowy okulista) zgodnie orzekli, że wrodzona zaćma obu oczu uzasadnia zaliczenia jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, okresowo do (...)

Biegły okulista orzekł jednocześnie, iż niepełnosprawność istnieje od dzieciństwa (pkt IV), a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od (...) (pkt V).

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłego okulisty albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Ponadto mimo pouczenia- strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii. Przyjąć zatem należało, że zgadzają się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii. Strony nie wykazały też, że opinia jest rażąco wadliwa lub w sposób oczywisty błędna.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.